

Прича о доброј метли, Дејан Алексић Необична Марта

Сигурно мислите да је ово прича о некој необичној девојчици која се зове Марта. Епа, преварили сте се. Марта је у ствари име једне необичне метле. Каква је то метла када је главни јунак ове књиге?

На почетку је она била метла старог пекара Димитрија и служила му је да помете њоме испред радње. Била је његов верни слуга годинама и волела је свој посао. Али, није само то. Она је скупљала мрвице са земље које су касније јеле птице. Захваљујући тим укусним мрвицама Марта је стекла најбоље пријатеље. То су ластва и ластвац, брачни пар који је сваке зиме одлазио на југ и с пролећа се поново враћао. Марта је уживала да слуша њихове занимљиве приче из далеких крајева. Нарочито је волела приче о фламингосима. То су птице са дугачким танким ногама и ружичастим перјем. Чезнула је и она за тим далеким земљама, али је била срећна и овде. Она је била другачија од других метли. Неке су служиле да се њима терају пси, а неке као превоз вештицама. Једну такву летећу метлу је упознала наша јунакиња и од ње сазнала да свака метла може да полети ако зна чаробне речи. Марту то није занимало.

Једне ноћи, уплашена мачка је бежала од љутих пса и оборила поспану Марту на тротоар. Ујутру су је ђубретари покупили јер су мислили да је стара и не служи никоме. Тако је наша метла завршила на сметлишту. Ласте су биле тужне због њеног нестанка и упорно су је тражиле. Нису заборавиле на своју пријатељицу, пронашле је и желеле да је врате. Али, то није било могуће јер су оне мале и слабе, а метла тешка. Договорили су се и од Мартиних гранчица направиле себи гнездо изнад пекаре.

Тако су живели сви заједно и дочекали новог члана птића Мићу. Марта је њему била као бака која сваке вечери чита приче пред спавање.

Ближила се јесен и Марта је била све тужнија јер се плашила растанка. Знала је да ће ласте одлетети у топлије крајеве. Међутим, једног дана немирна деца су праћком погодила маленог Мићу и повредила му крило. Сви су били уплашени јер због повреде не могу да одлете. Марта се сетила оне летеће метле и решила да полети и помогне ластвама да оду на југ. Трудила се, али јој није успевало. Најзад је изговорила чаробне речи:“ Ја сам метла и могу да полетим!“ И, десило се чудо! Полетела је носећи Мићу и заједно са његовим родитељима пошла у далеке крајеве. Сигурно ће упознати фламингосе.

